

Fru Line Luplau, født Monrad,

har paa Grund af Sygdom meldt sig ud af Kvindelig Fremskridtsforenings Bestyrelse, og vi føle os ved denne Lejlighed opfordrede til at udtale vor Tak for den varme Interesse for Kvindesagen, den Ihærdighed og Dygtighed, hvormed Fru Luplau saa smukt udfyldte sin Plads, samt vor Beklagelse over, at hun nu trækker sig tilbage. Dog tør man vel haabe, at Fruen fremdeles, som Medlem af Foreningen, vil ofre denne sin Tid og sine Kræfter saa vidt muligt.

Flere Medlemmer af Kz. Fremskridtsforening.

Kunst.

Anna Petersen udstiller i disse Dage, efter en længere Rejse i Frankrig og Spanien, en mindre Samling Billeder og Skitser i »Permanent Kunstudstilling« i Bredgade. — Det er gennemgaaende friske, livfulde Arbejder, som fortjene at ses paa med lidt Opmærksomhed. — Der er over Figurerne og i Landskaberne, særlig i Farvestemningen, noget virkelig karakteristisk og tillige en vis behagelig Lethed i Behandlingen, der vel nok til Tider gaar over i det løse.

Et Par ganske enkelte Ting, som synes at være særligt udarbejdede, lide lidt af Tørhed og tyde paa, at Kunstnerinden yder mest der, hvor hun ikke »slider for meget i det«. — En Evne, som ikke er aldeles almindelig, og som kan have sin store Betydning, synes Anna Petersen at være i Besiddelse af, den nemlig, at kunne anbringe Staffagen heldig, saa den understøtter og forhøjer Billedets Stemning.

Blandt de udstillede Arbejder skal jeg henlede Opmærksomheden paa nogle enkelte, som særlig har tiltalt mig; men derfor være paa ingen Maade sagt, at disse er de bedste, eller at andre ikke maaske er lige saa nævneværdige:

Der er en fransk Fiskerpige i en Have, som forekommer mig ret ejendommelig i Valget; hele Billedet virker harmonisk og frit. Et lille Pigeoved i Aftensol staar sandt og kraftigt i Farven. Et Interieur med 3 franske Fiskerkoner er fortrinligt i den maleriske Virkning og i Fortællingen; det ene Hoved staar dog lidt brunt og tungt. Et andet Interieur fra Paris, »Marchand de vin«, er mindre betydeligt, tildels fejlfuldt, men Karakteren i hele Scenen og Typerne er der.

Et lille Billede, »Kloster fra Granada«, er lyst og fuldt af Sol; tillige er der to smaa fine landskabe-

lige Farveskitzer, »Fra St. Cloud« og »Mellem Klitterne«. — I et større Landskab med et Par Figurer fra Allora virker Landskab og Figurer meget smukt sammen.

Til Slutning skal jeg nævne en Kopi efter R. Collins »Floréal«, som er nydelig gengivet baade i Farve og Behandling.

Marie Luplau.

Fri Syskole.

Man bliver lidt hed om Ørene, naar man faar en større Ros, end man kan tage imod. Saadant gik det mig i Dag, da jeg i et Kvindeblad, »Menneskevennen«, læste følgende:

Kvindelig Fremskridtsforening i København har bl. a. iværksat det gode og nyttige Foretagende at oprette en Skole, hvor unge Tjenestepiger af Foreningens Damer undervises, ikke blot i at sy deres ny Tøj, men ogsaa — hvad der vil sige mere — i at istandsætte og omsy deres brugte Klæder.

Naar man erindrer, at de unge fattige Piger saa tidligt, som det paa nogen Maade er muligt, maa forlade deres Hjem for at tjene deres Ophold, saa forstaar man let, at en stor Del af dem træde ud i Livet med en sørgelig Mangel paa Færdighed i ovennævnte vigtige Arbejder, ikke at tale om, at mange af dem kommer fra Hjem, hvor Moderen har lidt nok af denne Færdighed, eller daarlige Hjem, hvor Synd og Elendighed har kvalt alt godt og nyttigt.

Kvindelig Fremskridtsforenings Formand, Fru Johanne Meyer, (Redaktør af »Hvad vi vil«) og Foreningens øvrige Damer fortjene derfor stor Tak og Paaskønnelse, fordi de har sat denne Skole i Gang. Forhaabentlig vil den give de unge Piger en Lærdom, som de mange Gange vil velsigne, ikke mindst naar de bliver Hustruer og Mødre.

Skolen har i Aar ca. 60—70 Elever. Den ejer selv Symaskiner og Lamper, men har desværre foreløbig maattet afbryde sin Virksomhed af Mangel paa Lokale, hvilket den ikke evner at betale (den har hidtil haft et frit.)

Det er imidlertid at vente, at Skolen nok bliver hjulpen over denne Vanskelighed.

Undervisningen er hidtil givet to Gange om Ugen.

Se Eder nu i Spejl, I gode Kvinder i Smaabyerne og paa Landet! Gaa I nu kun hen og gør ligesaa!

Naar Talen er om Korsetter og Tournurer, Modelhatte og Pandehaar, saa tager man jo herude saa gladelig Moden op efter dem af Hovedstadens Damer, der gaa i Spidsen i denne Retning. — Var man klog, saa lod man være!

Men her er noget, som de Hovedstadsdamer, der kan mere end snøre Vejret af sig selv og kruse »Idiotgardinerne« i Panden, har taget sig paa at føre frem til Gavn for dem, der er anvist Plads paa Li-